

at Varerne ſkulde være „accurat overeensſtemmende“ med Proverne, og, da Bedømmelſescommiſſionens Fleertal beſtod af Klædefabrikanter, kunde Leverandørerne være rolige for, at der ikke i den Henseende vilde blive gjort urimelige Forlangender. I Skrivelle af 21de December 1863 fra F. C. Warburg af Firmaet Jonas Simonsen & Co. i Hundersfield (for hvilket Grosſerer Adler optraadte) udtales, at Firmaet naturligviis underkafter ſig enhver Betingelſe, der er foreſkrevet med Henſyn til Qvalitet, Farve etc. etc. Det nævnte engelliſke Huus synes derfor ikke at have havt Betænkelighed ved Dvertagelſe af Levering efter Licitationebetingelſerne, og det Samme maa antages at have været Tilfældet med de mange Andre, ſom paatog ſig ſaadanne Leveringer.

Bed Licitationerne opnaaedes efterhaanden billigere Priſer, og de ved dem anſkaffede Varer have upaatvivlelig været bedre end, hvad der indkjøbtes efter fremmede Prover.

Den Contoirtets Skrivelle medfølgende Gjenpart af Grosſerer Adlers Skrivelle af 21de December 1863, hvori hans Indſigelſe mod Anſkaffelſesprincipet ſkal indeholdes, er et Tilbud — ſaaledes ſom det ogsaa andetſtedsfra er modtaget — om at beſørge Indkjøbene pr. Commiſſion. Indſigelſen kan i ethvert Tilfælde ikke ſiges at være modtaget i rette Tid, da den 21de December 1863 netop var Dagen for Indgivvelſen af Tilbudene til den den foregaaende 7de ſamme Maaned beſjendtgjorte Licitation, og det viſtnok med Grund vilde være blevet lagt Almeens Intendantur til Laſt, hvis den intet Henſyn havde taget til de indgivne Tilbud.

Allerede under 5te December 1863 havde man, hvad der tidligere er oplyſt, overdraget en Commiſſionsforretning til en ſagkyndig Mand, Klædehandler Salomonsen, men man anſaae det rigtigſt kun undtagelſesviis, naar Omſtendighederne hode det, at bruge denne Anſkaffelſesmaade.

I Anledning af Grosſerer Adlers Anke over langſom Expedition oplyſes det i Henhold til de Skrivellen medfølgende Reiſtykker, at de Anføjelſer, hvorpaa han i Rigsraadet ſøgte at begynde denne Anke, have været ucorrecte, og at der har været truffet de fornødne Foranſtaltnigr til, at der ſtadigt kunde maales og beſigtiges ſaa meget Klæde, ſom der kunde ſættes i Arbeide paa det daværende Varedepot. I det Foredrag i Rigsraadet, hvortil Grosſerereren henviſer, (Tidenden, overordentlig Samling 1864, Spalte 121) anføres, at man har været 20 Dage om at ſaae et af ham leveret Parti Klæde paa 22,000 Alen maalt og beſigtiget. Dette Klæde, ſom var anſkaffet efter en indſendt Prøve, og ſom iſølge ſin Beſkaffenhed fordrede et meget notagtigt Efterſyn, blev, ſaaledes ſom Abſkrifterne af Halleprotocollen udviſe, maalt og beſigtiget i 7 Dage, i hvilke der tillige maales og beſigtiges noget andet Klæde.

Efter at have modtaget diſe Dplyſninger tilfrev Krigsminiſteriet i Henhold til Generalauditeurens ovennævnte Indſtilling i Bilag Nr. 5 Kammerjunke Rømer og den nuværende Borgmeſter i Aarhus, Generalkrigscommiſſair v. Schmidten, om at afgive Erklæring i Sagen.

Kammerjunke Rømers Svar-Skrivelle af 16de Februar d. A. lyder ſom følger:

„Det jeg hoſlagt tilbageſender de mig med Krigsminiſteriets meget ærede Skrivelle, af 5te d. M. tilſtillede Bilag, ſkal jeg tillade mig at udtale, at jeg intet Væſentligt finder at tilføie til de Dplyſninger og Bemærkninger, ſom ere fremkomne fra forſkjellige Sider, og navnlig fra Almeens Intendanturs 3die Expeditioncontoi. For at der med Rette kunde føres nogen Anke over Indkjøbet af det omſpurgte Parti Klæde; forekommer det mig, at denne maatte rettes: